

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813217883
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3813217883.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843, proti odporcovi: M. B., narodený XX.X.XXXX trvale bytom C., N. XX/X za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, so sídlom v Bratislave, Zámocká 36, o zaplatenie 1.348,20 EUR s prísl. takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a .

II. Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

III. Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 548,37 EUR na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského, vedený v Unicredit bank, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 19.08.2013 domáhal proti odporcovi prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaplatenia 1 348,20 EUR s úrokom z omeškania vo výške 35,26 EUR , s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 348,20 EUR od 14.11.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že odporca dňa 13.03.2008 uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenskou sporiteľňou a.s. ďalej len SLSP, a.s.) zmluvu č. 373195410, na základe ktorej poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcovi peňažné prostriedky. Súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zák.č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 3 617,25 EUR a pozostávala z istiny 3.299,55 EUR, riadneho úroku 35,41 EUR , úroku z omeškania 276,31 EUR a ostatného príslušenstva 5,98 EUR , ktorú sumu spolu s úrokom z omeškania 276,31 EUR si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Postupca poskytol odporcovi úver vo výške 1.659,70 EUR, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 44,94 EUR vždy k 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.09.2010 do 20.02.2013 v počte 30 a celkovej výške 1.348,20 EUR. Navrhovateľ si tiež uplatňuje v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania žalobného návrhu neuhradil žiadnu sumu.

Podaním z 04.11.2014, doručeným súdu dňa 10.11.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov; podaním z 25.11.2014, doručeným súdu 27.11.2014 vzniesol vedľajší účastník v konaní námietku premlčania celého nároku podľa § 101 a 103 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v zmysle čl. 7 bod 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a navrhovateľom je zjavné, že v čase postúpenia pohľadávky dňa 28.09.2011 bol odporca v omeškaní 1152 dní, navrhovateľ podal žalobu dňa 19.08.2013, teda až po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Vedľajší účastník si uplatnil trovy konania. Vo vyjadrení z 19.01.2015, doručenom 26.01.2015, namietol, že navrhovateľ v konaní nedokázal, či a ako odporca úver čerpal, žiadnym spôsobom nepreukázal, kedy a ktorou splátkou sa dostal do omeškania, či a ako bol odporca vyzvaný na úhradu dlžných súm a ako Slovenská sporiteľňa, a.s. uplatnila svoje právo žiadať pre nezaplatenie splátky splatenie celej istiny. Právny predchodca navrhovateľa oznámil odporcovi, že pohľadávku zosplatnil a následne postúpil na navrhovateľa, pred týmto okamihom nebol odporca žiadnym spôsobom vyzvaný na úhradu dlžných súm. Zo žiadneho predloženého ani navrhnutého dôkazu nevyplýva, kedy a ako odporca účet reálne vyčerpal, keďže k čerpaniu malo dôjsť bezhotovoste, ktoré splátky, kedy splatil, v akej výške a kedy. Nebolo dokázané, kedy a ako Slovenská sporiteľňa, a.s. alebo navrhovateľ vyzvali odporcu na zaplatenie zvyšného dlhu kvôli omeškaniu so splátkami. Za zosplatenie celého úveru nemožno považovať oznámenie o postúpení pohľadávky. K aktívnej legitimácii navrhovateľa a k samotnému postúpeniu pohľadávky namietol, že podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka, alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, ak bez súhlasu klienta. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku, teda banka môže postúpiť iba nesplácanú časť peňažného záväzku spolu s príslušenstvom a celý záväzok až po jeho predchádzajúcom zosplatení za predpokladu dodržania postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou je tak povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta vyzvala na splnenie svojho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. Tiež pre absenciu výpisu z úverového účtu alebo iného dôkazu o bezhotovostnej operácii v prospech účtu dlžníka nemožno považovať za dokázanú existenciu pohľadávky navrhovateľa zo zmluvy o úvere. V zmysle čl. I. tejto zmluvy totiž k poskytnutiu úveru a vzniku záväzku dlžníka vrátiť ho dochádza až okamihom poskytnutia peňažných prostriedkov, taktiež nemožno považovať že preukázanú podmienku 90-dňového omeškania odporcu s niektorou splátkou, ako ani to, že by bol aj písomne vyzvaný na splnenie svojho záväzku zo zmluvy. Navrhovateľ tak nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa existovala, teda že finančné prostriedky boli skutočne odporcovi poskytnuté, a že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z., nemožno tak považovať za dokázané platné postúpenie pohľadávky na navrhovateľa a že tento je oprávnený pohľadávku voči odporcovi uplatňovať pred súdom. Žiadal s poukazom na uvedené žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť, keď navrhovateľ v konaní nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa existovala, teda že finančné prostriedky boli skutočne odporcovi poskytnuté a že bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z., nemožno tak považovať za dokázané, že postúpenie je platné a že navrhovateľ je v konaní oprávnený túto pohľadávku pred súdom uplatňovať.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu v podaní z 23.02.2015, doručenom 25.02.2015 poukázal na § 93 ods. 2 zák. č. 9/1963Zb. OSP a § 100 ods. 1 zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a namietol, že vedľajší účastník nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný ale o úkon podľa hmotného práva, preto na námietku vznesenú vedľajším účastníkom nemožno prihliadať, nakoľko ju uplatnila neoprávnená osoba. Na výzvu súdu bližšie špecifikoval pohľadávku navrhovateľa čo do právneho dôvodu a výšky podaním z 25.03.2015. Za účelom preukázania platobnej disciplíny splácania úveru odporcom predložil položkovitý výpis obrátov na úverovej zmluve s popisom transakcií na úverovom účte. Doplnil, že dňa 13.03.2008 pôvodný veriteľ uzatvoril s odporcom Zmluvu o splátkovom úvere a poskytol mu úver vo výške 1.659,70 EUR (50.000,-Sk), pri úrokovej sadzbe 18,40 % ročne, s poplatkom za správu úveru 1,99 EUR mesačne, poplatkom za poskytnutie 13,25 EUR, s výškou

mesačných splátok 44,94 EUR k 20.dňu počnúc 20.04.2008 a konečnou splatnosťou dňa 20.02.2013. Dňa 28.09.2011 pôvodný veriteľ pohľadávku vo výške 3.617,25 EUR postúpil na navrhovateľa. Žalovaná suma pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zmluvných úrokov, úroku z omeškania. Odporca dňa 13.03.2008 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 1.659,70 EUR a uhradil celkom sumu 81,28 EUR dňa 13.03.2008 399,- Sk, dňa 09.05.2008 1.354,- Sk, dňa 20.05.2008 3,20 EUR a dňa 07.07.2008 692,50 Sk. Splátky pôvodne splatné od 20.11.2011 do 20.02.2013 sa stali splatnými dňa 13.11.2011, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Navrhovateľ zastáva názor, že svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky a ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách tak nemožno spájať s aktívnou legitimitáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Podľa názoru doc. W. I. J., PhD., LL.M. účelom § 92 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva, ods. 8 tohto ustanovenia nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel tohto ust. bol podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle vyššie cit. § 92 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Navrhovateľ poukázal na výzvu SLSP, a.s., ktorou bol odporca v mene banky vyzvaný na úhradu dlžnej sumy a zároveň bol v omeškaní voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

Vedľajší účastník na strane odporcu v písomnom vyjadrení z 09.03.2015 uviedol, že aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských veciach na Zmluvu o úvere podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka nie je v rozpore so zákonom čo vyslovil aj Ústavný súd v Uznesení sp.zn. I. US 402/2013 - 10 z 19.06.2013. Opätovne poukázal na to, že navrhovateľ nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., t.j. nepreukázal písomnú výzvu postupcu adresovanú klientovi, že je v omeškaní, následné dodržanie 90-dňovej lehoty pred postúpením pohľadávky tretej osobe, pričom túto povinnosť nemožno podľa vedľajšieho účastníka nahradiť ani vyhlásením postupcu v zmluve o postúpení pohľadávok. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré vykonal navrhovateľ považuje vedľajší účastník za nekalú obchodnú praktiku zo strany navrhovateľa, ktorý nie je držiteľom bankového povolenia v zmysle zákona o bankách, čo znamená, že navrhovateľ nemôže spravovať tzv. živý úver ani vyhlasovať mimoriadnu splatnosť takéhoto úveru. Toto oprávnenie navrhovateľ nemá pre absenciu bankovej licencie.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca, taktiež právny zástupca vedľajšieho účastníka ospravedlnil neprítomnosť vedľajšieho účastníka na pojednávaní, vyjadrili súhlas s pojednávaním a rozhodnutím v neprítomnosti, nedostavil sa odporca, ktorý nepožiadala o odročenie pojednávania ani neospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní súd preto pojednával v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, vedľajšieho účastníka na strane odporcu a odporcu.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a to najmä so Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením SLSP, a.s. o postúpení pohľadávky, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti navrhovateľom, Zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou č.1, pokusom o zmier, vstupom vedľajšieho účastníka do konania - oznámením, jeho písomnými vyjadreniami, písomnými vyjadreniami navrhovateľa, oznámením SLSP, a.s. k žiadosti súdu, Zostavou prehľadu transakcií úveru a ďalšími listinami založenými v spise, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav :

Dňa 13.03.2008 medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 1.659,70 EUR(50.000,-Sk) , pri úrokovej sadzbe 18,40 % ročne, s poplatkom za správu úveru 1,99 EUR mesačne, poplatkom za poskytnutie 13,25 EUR, s výškou mesačných splátok 44,94 EUR k 20.dňu počnúc 20.04.2008 a konečnou splatnosťou dňa 20.02.2013. Splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca.

Listom zo dňa 28.09.2011 označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zák.č. 40/1964 Zb. oznámila SLSP, a.s. že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 28.09.2011 postúpila pohľadávku vo výške 3 617,25 EUR na navrhovateľa.

Listom z 25.10.2011 navrhovateľ vyhlásil k 25.10.2011 mimoriadnu splatnosť úveru a žiadal odporcu o okamžité uhradenie dlžnej sumy najneskôr do 05.11.2011.

Listom z 26.03.2015 SLSP, a.s. na výzvu súdu oznámila, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.09.2011, predmetné vyhlásenie splatnosti súdu predložené nebolo.

Výzvou z 25.09.2008 SLSP, a.s. ako veriteľ vyzvala odporcu na úhradu dlžnej sumy do 10 dní od doručenia výzvy.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní zotrval na svojich písomných vyjadreniach, mal za to, že navrhovateľ je v spore aktívne vecne legitimovaný nakoľko odporca bol v omeškaní s plnením viac ako rok a nebol porušený postup podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ďalej uviedol, že navrhovateľ nedisponuje listinným dôkazom vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom navrhovateľa t.j. SLSP, a.s. ani listinným dôkazom, ktorý by preukázal doručenie výzvy SLSP, a.s. zo dňa 25.09.2008 odporcovi.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávaní žiadal žalobný návrh zamietnuť v celom rozsahu, z dôvodov uvedených v písomných vyjadreniach k žalobnému návrhu. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne v obdobných veciach sp. zn. 5Co 460/2015, v ktorom sa odvolací súd stotožnil s právnou argumentáciou vedľajšieho účastníka.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol

jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporcovi zaplata sumy 1 348,20 EUR s príslušenstvom, pričom ide o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2011 od postupcu, právneho predchodcu navrhovateľa, Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653, ktorá je bankou. Zmluvu o postúpení pohľadávky z 28.09.2011 navrhovateľ do konania predložil oznámenie o postúpení pohľadávky. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a odporcom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Súd vyvodil ten záver, že žalobný návrh nebol podaný dôvodne. V prvom rade sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, pričom v tejto súvislosti poznamenáva, že súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Aktívnu vecnou legitímáciou sa pritom rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný na podanie tohto návrhu, nakoľko súdu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Súd v tejto súvislosti uvádza, že navrhovateľ resp. jeho zástupca bol v rámci predvolania na pojednávanie súdom poučený v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., tiež bol súdom vyzývaný na predloženie relevantných dôkazov v konaní, pričom relevantný dôkaz preukazujúci jeho aktívnu legitímáciu v konaní z titulu postúpenia pohľadávky súdu do rozhodnutia vo veci samej nepredložil. Nakoľko aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa nebolo možné zistiť, resp. vyvodiť ani z iných, navrhovateľom predložených listín, súd nezostávalo nič iné, že žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie zamietnuť v celom rozsahu.

Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (v súčasnosti ustanovenie § 92 ods. 8), ktoré je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa prvej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách, možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (aj osobe, ktorá nie je bankou)

v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách banka nemôže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok (druhá veta za bodkočiarkou). Z predmetného ustanovenia zároveň vyplýva, že postúpené môžu byť iba splatné pohľadávky a nie pohľadávky, ktorých splatnosť nastane až po postúpení pohľadávky.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 7 zákona o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (napríklad uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

V konaní bolo navrhovateľom tvrdené, že dňa 28.09.2011 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a navrhovateľom ako postupníkom, ktorej predmetom malo byť aj postúpenie pohľadávky voči odporcovi zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 13.03.2008. V konaní nebolo preukázané, že SLSP, a.s. pred postúpením pohľadávky vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, v takémuto vyhlásení došlo až zo strany navrhovateľa dňa 25.10.2011. Súd tak skúmal súčasné splnenie oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 7 zákona o bankách (písomná výzva banky, omeškanie trvajúce viac 90 dní). Súd z listín predložených navrhovateľom do vyhlásenia rozhodnutia mal preukázané, že bol odporca písomne vyzvaný Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 výzvou z 25.09.2008 na úhradu dlžnej sumy, avšak navrhovateľ v konaní nepreukázal, že táto výzva bola odporcovi skutočne aj zaslaná a doručená. Navrhovateľ nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože nepreukázal splnenie podmienok citovaných v § 92 ods. 7 Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, preto súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a navrhovateľ nenadobudol pohľadávku voči odporcovi. Povinnosťou navrhovateľa v konaní bolo svoje tvrdenia súdu preukázať, pričom neunesenie dôkazného bremena vyvoláva v konečnom dôsledku nepriaznivý výsledok pre toho účastníka, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno. Pokiaľ vedľajší účastník vzniesol v konaní aj námietku premlčania súd dodáva, že zamietol návrh pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zo strany navrhovateľa na podanie tohto návrhu, avšak je toho názoru, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti sa teda odvodzujú z § 497 a nasl. ObZ. Na druhej strane je tiež zrejmé, že odporca v danom prípade pri podpise zmluvy vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ (čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve), kým právny predchodca navrhovateľa konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Išlo pritom o typovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vypisujú iba meniace sa údaje, pričom jej obsah nemohol odporca podstatným spôsobom meniť. Vzhľadom na povahu zmluvných strán mala táto zmluva spotrebiteľský charakter. Za tohto stavu potom jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, takáto zmluva musí mať aj náležitosti zákona č. 258/2001 Z.z.. Spornou otázkou sa v danom prípade javí posúdenie, podľa ktorého právneho predpisu je potrebné posúdiť namietané premlčanie, teda či je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného (ObZ) alebo Občianskeho zákonníka (OZ). Súd nijako nepopiera argumenty, že úver je absolútnym obchodom a že na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Zmluva uzavretá v danom prípade je však ako bolo uvedené vyššie zároveň aj zmluvou spotrebiteľskou. Je pravdou, že názory na aplikáciu OZ alebo ObZ na otázku premlčania v spotrebiteľských vzťahoch nie sú jednotné. Súd sa v tomto prípade na základe nižšie uvedených úvah priklonil k názoru, že na otázku premlčania je v danom prípade potrebné aplikovať ustanovenia OZ, ktorý názor sa aj z úradnej činnosti súdu javí ako väčšinový. V konaní nebolo sporné, že odporca na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 13.03.2008 čerpal od Slovenskej sporiteľne a.s. poskytnutý úver vo výške 50.000,- Sk a tento sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 1354,- Sk. Súd dospel k záveru, že predmetná

pohľadávka je premlčaná. Jednotlivé mesačné splátky úveru tak, ako boli dohodnuté, sa premlčujú v súlade s § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka v trojročnej premlčacej dobe od splatnosti jednotlivých splátok. Podľa bodu 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok, keď bolo dohodnuté že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov ktoré trvá viac ako 10 dní. Veriteľ však musí pri zosplatnení dodržať postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky, t.j. v danom prípade najmenej splátkou splatnou k 20.08.2008, keď posledná splátka zo strany odporcu bola zrealizovaná k 07.07.2008 v sume 692,50 Sk. Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatnenia preto uplynula splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatnenie a pokiaľ navrhovateľ podal návrh 19.08.2013, je zrejmé, že ho podal po uplynutí zákonnej premlčacej doby. Pri využití práva na zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplatneniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročnosťou nesplnenej splátky, v danej veci splatnej 20.08.2008. Vzhľadom k uvedenému, ak by súd dospel k záveru, že navrhovateľ má v konaní aktívnu vecnú legitimáciu, považoval by na základe uvedeného nárok navrhovateľa za premlčaný a rovnako by žalobný návrh v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bol úspešný odporca a vedľajší účastník na strane odporcu.

Odporca aj vedľajší účastník, ktorý vystupoval na jeho strane mali v konaní plný úspech. Z uvedeného dôvodu majú právo na náhradu účelne vynaložených trov konania.

Odporca zostal v konaní nečinný, žiadne trovy konania si neuplatnil, ani mu žiadne trovy v konaní nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si vyčíslil trovy právneho zastúpenia v podaní doručenom súdu dňa 02.03.2015 v sume 627,43 EUR ako právny zástupca vedľajšieho účastníka. Náhrada za jeden úkon právnej služby vychádzala zo žalovanej sumy a bola vo výške 71,37 EUR. Súd priznal právnemu zástupcovi náhradu trov konania nasledovne:

- prevzatie veci a príprava zastúpenia 1 x 71,37 EUR podľa § 13a ods. 1 písm.a) cit. vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) = 71,37 EUR
- vyjadrenie vo veci samej = 71,37 EUR
- vyjadrenie k vyjadreniu navrhovateľa z 7.4.2015 = 71,37 EUR
- účasť na pojednávaní 26.02.2016 = 71,37 EUR
- 1 x režijný paušál á 8,04 EUR 8,04 EUR
- 2 x režijný paušál á 8,39 EUR 16,78 EUR
- 1 x režijný paušál á 8,58 EUR 8,58 EUR
- Spolu: 318,88 EUR
- cestovné náhrady a náhrada za stratu času za pojednávanie dňa 26.02.2016 cesta Bratislava - Prievidza a späť, 1 x 366 km, BMW 3 ŠPZ PD276 ET :
- náhrada za spotrebované PHM 1 x 0,056 l x 366 km x 0,952 Eur/l = 19,51 EUR
- náhrada za každý 1 km jazdy 1 x 366 km, amortizácia vozidla = 66,98 EUR
- náhrada za stratu času: cesta Bratislava - Prievidza a späť dňa 26.02.2016 x 10 x polhodina á 14,30 EUR=143,- EUR.

Celkom trovy konania: 548,37 EUR

Súd právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka priznal náhradu trov konania za úkon právnej služby označený ako „1. Vyjadrenie vo veci samej“ a „3. Doplňujúce vyjadrenie“ spolu ako odmenu za jeden právny úkon, nepovažoval za účelné vyjadrovať sa dvomi podaniami, keď nič nebránilo vedľajšiemu účastníkovi skutočnosti uvedené v doplňujúcom vyjadrení uviesť už v prvom vyjadrení vo veci samej.

Celkom trovy konania vedľajšieho účastníka predstavujú teda 539,37 EUR, pričom tieto trovy konania je povinný zaplatiť navrhovateľ jeho právnomu zástupcovi podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na účet označený právnym zástupcom vedľajšieho účastníka v písomnom podaní z 20.05.2015.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona /§ 251 O.s.p./